

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິດຈັກເຊວັນທ໌-ເດ ແອດເວນຕິສ ຍຸກລາວໂອດີເຊຍ - ເລກທີສິບເກົ້າ

Jeff Pippenger

2025-12-25

ເລກສິບເກົ້າ

ສົງໄຕແຫ່ງເຜົາຢູດາ ເປັນນາມໜຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງເປັນໜັກເຖິງພຣະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນການປະທັບຕາ ແລະ ຕໍ່ມາກໍເປັນຜະຜະນິກພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະອົງ. ໃນພຣະນິມົດບົດທຳ ສົງໄຕແຫ່ງເຜົາຢູດາ ຜູ້ຊົງເປັນທັງຮາກເຫງົ້າຂອງດາວິດດ້ວຍ ໄດ້ຊົງມີໃຊ້ເພື່ອເປັນໜັງສືວັນນັ້ນ. "ຮາກເຫງົ້າ" ຂອງດາວິດຄືເຢຊູ, ແລະຮາກເຫງົ້າຂອງເຢຊູຄືຟາເຣດ, ແລະຮາກເຫງົ້າຂອງທ່ານຄືຢູດາ, ແລະຮາກເຫງົ້າຂອງຢູດາຄືຢາໂຄບ, ແລະຮາກເຫງົ້າຂອງຢາໂຄບຄືອີຊາກ, ແລະຮາກເຫງົ້າຂອງອີຊາກຄືອັບຣາຮາມ. ຄຳວ່າຮາກເຫງົ້າຂອງດາວິດ ຫຼື ເຢຊູ ເມື່ອຖືກກ່າວເຖິງຄຽງຄູ່ກັບສົງໄຕແຫ່ງເຜົາຢູດາ

ກໍກຳລັງເປັນໜັກເຖິງໜັກການແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນແລະການສິ້ນສຸດ ຊຶ່ງຄືອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ.

ເມື່ອພຣະນິມົດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດຖືກເປີດຜະຜະນິກໃນພຣະນິມົດບົດທຳ

ຄຸນລັກສະນະຫຼັກປະການຕົ້ນຂອງພຣະອຸປະນິສັຍຂອງພຣະອົງຄື ພຣະອົງຊົງເປັນອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ.

ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ໃດ ນັ້ນກໍເປັນໜັກການດຽວກັນທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອເປີດຜະຜະນິກຄຳພະຍາກອນທັງຫຼາຍທີ່ສົງໄຕແຫ່ງເຜົາຢູດາໄດ້ປະທັບຕາໄວ້ ເມື່ອພຣະອົງຊົງກຳນົດວ່າເຖິງເວລາແລ້ວ.

ການເປີດຜະນິກພຣະວັດຈະນະພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງໃນພຣະກິດແຫ່ງການໄຖ່ກູ້ຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງຊົງໃຊ້ວັດອຳນາດແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງເພື່ອກໍ່ໃຫ້ເກີດການຟື້ນຟູຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະອົງ. ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ກ່າວວ່າ ເມື່ອພຣະທຳດານເືອນ ແລະ ພຣະນິມົດໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈດີຂຶ້ນ ໃນທຳມະກາງພວກເຮົາຈະເຫັນການຟື້ນຟູອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງພຣະວັດຈະນະພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນແຫຼະ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດການຟື້ນຟູ ແລະ ການປະຕິຮູບຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະອົງ.

ເອີອີຍ White ເມື່ອກ່າວເຖິງວາລະສຸດທ້າຍ

ໄດ້ຊີ້ໃບຫາການປະຕິຮູບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນທຳມະກາງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວາລະສຸດທ້າຍ.

ການຟື້ນຟູແລະການປະຕິຮູບທັງຫຼາຍໃນປະຫວັດສາດອັນສັກສິດ ລ້ວນແຕ່ເກີດຂຶ້ນຈາກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະແຕ່ລະຍຸກສະໄໝອັນສັກສິດເຫຼົ່ານັ້ນກໍໄດ້ຊີ້ໃບຫາການຟື້ນຟູແລະການປະຕິຮູບຄັ້ງໃຫຍ່ຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນບໍ່ດົນກ່ອນກິດໜາຍວັນອາທິດ.

ການຟື້ນຟູເຫຼົ່ານັ້ນເກີດຂຶ້ນໂດຍການເປີດຜະນິກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ສຽງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດໄດ້ຖືກຜະນິກໄວ້, ດັ່ງເຊັນດຽວກັນກັບໜັງສືຂອງດານເືອນໃນບົດທຳສິບສອງ.

ເມື່ອພວກເຮົານຳລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ

ທີ່ກ່ຽວໂຍງກັບສັນຍາລັກ 1260 ມາປະຍຸກຕາໃຊ້, ພວກເຮົາຈະພົບວ່າໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11 ໂມເຊ ແລະ ເອລີຢາ ນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນເປັນເວລາສາມມື້ເຄັງ. ເມື່ອເຖິງຂໍ້ທີ່ສິບແປດ

ເວລາແຫ່ງພຣະຟ້າລົດຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. ໂມເຊ ແລະ ເອລີຢາ

ເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຊ່ວງກ່ອນການສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດ.

ພວກເຮົາຖືກກະຈັດກະຈາຍຢູ່ໃນຖະໜົນແຫ່ງໃຊ້ໂດມ ແລະ ເອຍິບ ບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຖືກຄັງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ ເປັນເວລາ 1260 ວັນຕາມສັນຍາລັກ.

ໂມເຊ ແລະ ເອລີຍາ ໄດ້ຖືກປະທານອຳນາດໃຫ້ເປັນພະຍານຂອງພວກເຂົາ ຕັ້ງແຕ່ຂໍ້ທີ່ສາມໄປຈົນເຖິງຂໍ້ທີ່ຈັດ
ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ເທິງຖະໜົນ. ໂຢຮັນໄດ້ສຳເລັດການວັດພຣະວິຫານໃນຂໍ້ທີສອງ, ແລ້ວໂມເຊ ແລະ
ເອລີຍາ ກໍໄດ້ຖືກປະທານອຳນາດໃຫ້ເປັນພະຍານຂອງພວກເຂົາ ໂດຍນຸ່ງຫົ່ມຜ້າກະສອບ. ຂ່າວສານຂອງເອລີຍາ
ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ Adventism ແບບ Millerite ຂອງຟີລາເດນເຟຍ ໃນປີ 1844, ແລະ ຮອດປີ
1863 ສຽງຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ພາຍໃຕ້ຂະໜານງາມ ແລະ
ປະເພນີທີ່ສືບທອດກັນມາຈາກຊົວອາຍຸໜຶ່ງໄປສູ່ອີກຊົວອາຍຸໜຶ່ງ.
ພວກເຂົາໄດ້ຖືກປະທານອຳນາດໃຫ້ເປັນພະຍານເປັນເວລາສາມປີເຄື່ອງ ໂດຍນຸ່ງຫົ່ມ "ຜ້າກະສອບ,"
ອັນເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຄວາມມົດມົນທີ່ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ປີ 1863 ເປັນຕົ້ນໄປ.

ເມື່ອພວກເຮົານຳໃຊ້ຄຳນິຍາມຂອງຊົດເຮົາ ວາຍ ທີ່ວ່າ
ຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດເປັນຕົວແທນຂອງເຫດການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ ຕາມແບບແຜນ line
upon line ພວກເຮົາກໍສ້າງປະຫວັດສາດສາຍໜຶ່ງຂຶ້ນມາ
ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງລົງມາພ້ອມຂ່າວສານ ແຕ່ໃນລັກສະນະ line upon line ນັ້ນ
ທູດສະຫວັນອົງນັ້ນເປັນທັງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ. ອົງໜຶ່ງໄດ້ວາງຕົນຂອງຕົນເທິງແຜ່ນດິນ
ແລະອີກຕົນໜຶ່ງເທິງທະເລ ໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ແລະອີກອົງໜຶ່ງໄດ້ມາເຖິງໃນຄວາມຜິດຫວັງແຫ່ງວັນທີ
19 ເມສາ 1844.

ໝາຍຫຼັກຖັດໄປໃນແຕ່ລະປະຫວັດສະໜາຄືພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບຕາຕະລາງຂອງ
Habakkuk. ກັບທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ແຜນພາບປີ 1843 ໄດ້ຖືກຈັດທຳຂຶ້ນ,
ແຕ່ໃນບາງຕົວເລກມີຄວາມຜິດພາດ. ກັບທູດສະຫວັນອົງທີສອງ,
ພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໝາຍຫຼັກອັນໜຶ່ງຂອງຕາຕະລາງຂອງ Habakkuk;
ຖືກເປັນຕົວແທນເມື່ອພຣະອົງຊົງຍົກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກຈາກຄວາມຜິດພາດນັ້ນ.
ເມື່ອພຣະອົງຊົງຍົກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກ, ຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນຢ່າງຄ່ອຍໆເປັນລຳດັບ
ຈົນເຖິງຈຸດສຸດຂອງມັນທີ່ການປະຊຸມຄ້າຍ Exeter, ກ່ອນໜ້າຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844
ພຽງເລັກນ້ອຍ.

ສອງເສັ້ນນັ້ນບົ່ງຊື່ເຖິງຂ່າວສານທົ່ວໂລກ, ເພາະທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ມາເຖິງນັ້ນວາງຕົນໜຶ່ງໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນ
ແລະອີກຕົນໜຶ່ງໄວ້ເທິງທະເລ, ແລະການດົນໃຈໄດ້ແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາວ່າ
ສິ່ງນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານທົ່ວໂລກ. ທູດສະຫວັນອົງນັ້ນຍັງບົ່ງຊື່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງການຖ້ວງ
ຊ້ຳໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາລະສິບຄົນ. ໃນ waymark ທຳອິດນີ້
ພວກເຮົາຍັງເຫັນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງກາຍໃຫ້ເກີດຄວາມຕົວະ. ໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844,
ໃນແງ່ຄຳພະຍາກອນ ມັນບາກົດບານປະໜຶ່ງວ່ານິມິດໄດ້ຕົວະ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມອິດທິພົນໄດ້ຄອຍຖ້າ,
ແລະເຖິງແມ່ນວ່ານິມິດນັ້ນຈະຖ້ວງຊ້າ, ມັນກໍບໍ່ໄດ້ຕົວະ. ແຕ່ເມື່ອເສັ້ນທາງທີ່ພວກເຮົາກຳລັງສ້າງເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ,
ຄວາມຕົວະຂອງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດນັ້ນຖືກໝາຍໄວ້ເປັນຄຸນລັກສະນະປະການໜຶ່ງຂອງ waymark
ທຳອິດ.

ດັ່ງນັ້ນ ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕາຕະລາງຂອງຮາບາກຸກ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປົກຄຸມຄວາມຜິດພາດໜຶ່ງ
ແລ້ວຈາກນັ້ນກໍຊົງຖອນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກຈາກຄວາມຜິດພາດນັ້ນ. ໃນປະຫວັດສາດຂອງມົນເລໂຮດ
ຄວາມຜິດພາດນັ້ນໄດ້ຖືກພຣະເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດໃນເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1842 ເມື່ອແຜນພູມໄດ້ຖືກພິມອອກ,
ແລະ ຕໍ່ຈາກນັ້ນຄວາມຜິດພາດນັ້ນກໍໄດ້ບາກົດຊັດເມື່ອປີ 1843 ສິ້ນສຸດລົງ, ແຕ່ເປັນເວລາພາຍຫຼັງຈາກນັ້ນອີກ
ທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຖອນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກຈາກຄວາມຜິດພາດໃນຕົວເລກນັ້ນ.
ຄວາມຜິດພາດນັ້ນດຳລົງຢູ່ຕັ້ງແຕ່ເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1842
ຈົນເຖິງເວລາໃດໜຶ່ງຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ. ສຳລັບທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ

ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕາຕະລາງຂອງຮາບາກຸກ ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1842, ແຕ່ການຖອນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກ ໃນປະຫວັດສາດຂອງທູດສະຫວັນອົງທືສອງ ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະສັ້ນໆຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ.

ນີ້ໄດ້ລະບຸເຄື່ອງໝາຍທາງຂອງ “ມີ” ວ່າເປັນໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ເປັນໄລຍະໜຶ່ງທີ່ໄລົມຕົນດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງປົກຄຸມຄວາມຜິດພາດ, ແລ້ວສິ້ນສຸດລົງເມື່ອພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຖືກຍົກອອກຈາກຄວາມຜິດພາດນັ້ນ. ໄລຍະແຫ່ງການປົກຄຸມແລະການເປີດເຜີຍດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງນີ້ ເປັນພາບປະກອບແຫ່ງພຣະກິດຂອງພຣະສົງແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງປະທັບຕາ ແລ້ວກໍເປີດຜະນຶກແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມຄວາມຈິງ ແລ້ວຈຶ່ງຊົງເປີດເຜີຍຄວາມຈິງດຽວກັນນັ້ນ—ໃນແສງສະຫວ່າງອີກລັກສະນະໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຂັດແຍ້ງກັບແສງສະຫວ່າງເດີມ. ພຣະອົງຊົງກະທຳດັ່ງນັ້ນເພື່ອໃຫ້ເກີດການຟື້ນຟູແລະການປະຕິຮູບແຫ່ງ Millerite Midnight Cry.

ໄລຍະເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້ຳ, ຊຶ່ງໄດ້ໄລົມຕົນດ້ວຍການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນ, ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງເມື່ອພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຖືກຍົກອອກ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປີດຜະນຶກແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງໄດ້ໄລົມການເຄືອນໄຫວ “ເດືອນທີ່ຈັດ” ທີ່ໄດ້ນຳໄປສູ່ຂ່າວສານສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄືນທຶນການປະຊຸມຄຳຍ Exeter, ບ່ອນທີ່ຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ແປສະພາບເປັນດັ່ງຄືນນ້ຳຫຼາກອັນມະຫາສານ, ຈົນເຖິງປະຕູທີ່ຖືກປິດໃນຄວາມຜິດຫວັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ການສຳແດງອອກແຫ່ງຮີດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານການເປີດຜະນຶກພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການຟື້ນຟູແລະການປະຕິຮູບທີ່ທະວີຂຶ້ນເປັນລຳດັບ.

ໃນປີ 1863 ຂະບວນການມົນເລໄທຕ໌ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ ໄດ້ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຂ້າມແຜ່ນນ້ຳຈໍແດນ, ແລະຖືກກຳນົດໃຫ້ຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ ເນື່ອງຈາກການເອົາຫິນຂວ້າງເອລີຍາແລະໂມເຊ. ຂ່າວສານຂອງ William Miller ແມ່ນຂ່າວສານຂອງເອລີຍາ, ແລະຂ່າວສານພື້ນຖານຂອງ Miller ຄື “ເຈັດເທືອ” ຂອງໂມເຊ. ການປະຕິເສດ “ເຈັດເທືອ” ກໍ່ເທົ່າກັບການສັງຫານໂມເຊ, ແລະການປະຕິເສດຄວາມຈິງພື້ນຖານທີ່ Miller ໄດ້ນຳສະເໜີໄວ້ ກໍ່ເທົ່າກັບການສັງຫານເອລີຍາ. ໃນປີ 1863 ຜູ້ນຳຂ່າວສານແລະຕົວຂ່າວສານເອງ ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນ, ແລະນັບແຕ່ຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ວິທີດຽວທີ່ຈະພົບເຂົ້າໄດ້ ຄືການຄົ້ນຫາຫຼຸມຜັງສຸບຂອງເຂົ້າໃນບັນດາທາງເກົ່າແກ່ຂອງ Jeremiah. ພວກເຂົາໄດ້ຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນ—ນັ້ນຄື ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຊຸບໃຫ້ຄົນມາມຊີວິດ. ພວກເຂົາຖືກຊຸບໃຫ້ຄົນມາມຊີວິດ ເມື່ອ “ເຫດການໃນອະນາຄົດຂອງຜ້າຮ້ອງເຈັດສຽງ” ທີ່ຈະ “ຖືກເປີດເຜີຍຕາມລຳດັບຂອງມັນ” ຖືກທຳຊ້ຳອີກ—ໃນປະຫວັດຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ.

ເມື່ອປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດຖືກນຳມາວາງຊ້ອນທັບເທິງປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທືສອງ, ໂຄງສ້າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນກໍ່ອ່ອນໄຫວໃນຕາມຈຸດອ້າງອີງໜຶ່ງເພື່ອຕິດຕາມພຣະຫັດຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນແສງສະຫວ່າງເທິງເສັ້ນທາງຂອງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ. ແສງສະຫວ່າງເດີມຂອງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນໄດ້ສ້ອງໃຫ້ເສັ້ນທາງສະຫວ່າງ, ແລະເປັນແສງແຫ່ງ “ພຣະກອນຂວາອັນຮຸ່ງໂລດ” ຂອງພຣະອົງທີ່ນຳທາງຂຶ້ນໄປຕາມເສັ້ນທາງນັ້ນ.

“ຂ້ານ້ອຍຮູ້ສຶກບານປະດຸດຖືກໂອບລ້ອມໄວ້ດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ, ແລະກຳລັງຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ ສູງຂຶ້ນ ຫ່າງຈາກໂລກ. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຫັນໄປຊອກຫາປະຊາຊົນແຫ່ງການສະເດັດມາໃນໂລກ, ແຕ່ບໍ່ອາດພົບເຂົ້າເຫຼົ່ານັ້ນ; ໃນເວລານັ້ນ ມີສຽງໜຶ່ງກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ‘ຈົ່ງເບິ່ງອີກ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງໃຫ້ສູງຂຶ້ນອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ.’ ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເງິຍຕາຂຶ້ນ ແລະໄດ້ເຫັນເສັ້ນທາງອັນຊື່ ແລະແຄບ ຊຶ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນສູງຢູ່ເໜືອໂລກ. ເທິງເສັ້ນທາງນີ້

ປະຊາຊົນແຫ່ງການສະເດັດມາກຳລັງເດີນທາງໄປສູ່ນະຄອນ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ທິບາຍອີກຝາກໜຶ່ງຂອງເສັ້ນທາງ.
ດ້ານຫຼັງພວກເຂົາ ຕົ້ນທາງນັ້ນ ມີແສງສະຫວ່າງອັນຮຸ່ງໃຈດຖືກຕັ້ງໄວ້,
ຊຶ່ງທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໄດ້ບອກຂ້າມອ້ອມວ່າ ນັ້ນຄື 'ສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄືນ.'
ແສງນີ້ສ່ອງສະຫວ່າງຕະຫຼອດແນວເສັ້ນທາງ ແລະໃຫ້ແສງແກ່ຕົນຂອງພວກເຂົາ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ສະດຸດ."

"ຖ້າພວກເຂົາຮັກສາສາຍຕາໃຫ້ຈັ່ງຢູ່ພຽງພໍ ຜູ້ຊົງຢູ່ຂ້າງໜ້າພວກເຂົາ ນຳພາພວກເຂົາໄປສູ່ນະຄອນ
ພວກເຂົາກໍ່ບອດໄພ. ແຕ່ບໍ່ດົນ ບາງຄົນກໍ່ເລີ່ມເມືອຍລ້າ ແລະເວົ້າວ່າ ນະຄອນນັ້ນຍັງຢູ່ໄກຫຼາຍ
ແລະພວກເຂົາຄາດໝາຍວ່າຄວນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນນັ້ນແລ້ວກ່ອນນີ້.
ແລ້ວພຣະເຢຊູຈະຊົງໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ພວກເຂົາ ໂດຍການຍົກພຣະຫົດຂວາອັນຮຸ່ງໃຈຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ
ແລະຈາກພຣະຫົດຂອງພຣະອົງກໍ່ມີແສງສະຫວ່າງສ່ອງອອກມາ ໂບກໄຫວຍູ່ເໜືອຄະນະແອັດເວັນ
ແລະພວກເຂົາຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ 'ອາເລລູຢາ!' ຄົນອື່ນໆ ດ້ວຍຄວາມຜົນຜາມ
ປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ຂ້າງຫຼັງພວກເຂົາ ແລະເວົ້າວ່າ
ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຊົງນຳພາພວກເຂົາອອກມາໄກບານນັ້ນ.
ແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ຂ້າງຫຼັງພວກເຂົາກໍ່ດັບມອດລົງ
ປະໃຫ້ຕົນຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມມືດສະໜຶດຢ່າງສົມບູນ ແລະພວກເຂົາກໍ່ສະດຸດ
ແລະສູນເສຍສາຍຕາຈາກໝາຍສຳຄັນ ແລະຈາກພຣະເຢຊູ
ແລະຕົກອອກຈາກທາງລົງໄປສູ່ໂລກເບື້ອງລຸ່ມອັນມືດມົວແລະຊົ່ວຮ້າຍ." Christian Experience and
Teachings of Ellen G. White, 57.

ເມື່ອພຣະຄຣິດຍົກແຂນອັນສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ, ພຣະອົງກຳລັງໃຊ້ "ມື"
ຂອງພຣະອົງເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງພະລາດກົດຂອງພຣະອົງໃນການນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອເຮົານຳກາ
ນມາເຖິງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສອງມາປະກອບເຂົ້າກັບທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດຜູ້ຊົງໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ
1840, ເຮົາຈະເຫັນວ່າທຸດສະຫວັນທັງສອງອົງຕ່າງມີຂ່າວສານຢູ່ໃນມືຂອງຕົນ.

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມໃສ່ໃຈທີ່ສະຫວັນທັງສົມໄດ້ມີຕົວພະລະກົດທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ເທິງ
ໂລກ. ພຣະເຢຊູໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ທຸດສະຫວັນຜູ້ມີວິດເດດອົງໜຶ່ງລົງມາ
ແລະເຕືອນບັນດາຜູ້ອຳໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບການປາກົດຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ.
ເມື່ອທຸດສະຫວັນນັ້ນອອກຈາກພຣະພັກຂອງພຣະເຢຊູໃນສະຫວັນ,
ມີຄວາມສະຫວ່າງອັນເຈັດຈຳແລະຮຸ່ງໃຈຢ່າງຍິ່ງໄດ້ນຳໜ້າທ່ານໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກບອກວ່າ
ພັນທະກົດຂອງທ່ານຄືການເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສະຫວ່າງໃສ່ອຍສະຫງ່າຮາສີຂອງທ່ານ
ແລະເຕືອນມະນຸດເຖິງພຣະພໍ່ໂລດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກຳລັງຈະມາ. ..."

"ມີທຸດສະຫວັນຜູ້ຊົງຮູ້ຄືອີກອົງໜຶ່ງໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາໃຫ້ລົງມາຍັງໂລກ.
ພຣະເຢຊູໄດ້ວາງຂໍ້ຂຽນໜຶ່ງໄວ້ໃນມືຂອງລາວ, ແລະເມື່ອລາວມາເຖິງໂລກ ລາວໄດ້ຮ້ອງປະກາດວ່າ,
'ບາບໂລນໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ.'
ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນບັນດາຜູ້ທີ່ຜິດຫວັງຍົກສາຍຕາຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນອີກຄັ້ງ,
ຄອຍເຝົ້າການປາກົດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຫວັງ.
ແຕ່ຫຼາຍຄົນເບິ່ງຄືວ່າຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບມືນຊາ, ດັ່ງຄົນທີ່ຫຼົບຢູ່;
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເຫັນຮ່ອງຮອຍແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າອັນເລິກຊຶ້ງຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ຜິດຫວັງໄດ້ເຫັນຈາກພຣະຄຳພີວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງການຄອຍລຸ້າ,
ແລະວ່າພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຄອຍດ້ວຍຄວາມອົດທົນຈົນກວ່ານີ້ມືດນັ້ນຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.
ຫຼັກຖານຊຸດດຽວກັນທີ່ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ເຝົ້າຄອຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນປີ 1843,
ກໍ່ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ຄາດໝາຍພຣະອົງໃນປີ 1844. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ
ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ມີພະລັງແຫ່ງຈິດໃຈນັ້ນທີ່ເຄີຍເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາໃນປີ

1843. ຄວາມຜິດຫວັງຂອງພວກເຂົາໄດ້ທຳໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາອ່ອນແອລົງ." Early Writings, 246, 247.

ທູດສະຫວັນທັງສອງອົງເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນທູດສະຫວັນສາມອົງ ຊຶ່ງຮ່ວມກັນເປັນສັນຍາລັກດຽວ ດັ່ງນັ້ນ ໃນແງ່ຂອງຂ່າວສານທຳມະດາທ່ານເປັນຕົວແທນນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງສອດຄ່ອງກັນ ແມ່ນແຕ່ແຕ່ລະອົງກໍເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານອັນເປັນເອກະລັກຂອງຕົນເອງ. ທູດສະຫວັນທັງສອງອົງມີ "ຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້" ຢູ່ໃນມືຂອງພວກທ່ານ ອັນເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບ. "ທູດສະຫວັນອົງທີໜຶ່ງ ແລະ ອົງທີສອງ ຈະຕ້ອງດຳເນີນໄປຄຽງຄູ່ກັນ" ກັບທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.

"ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ຂໍ້ຄວາມແຫ່ງພຣະນິມົດ 14 ມື້ສະຖານທີ່ຂອງມັນໃນແນວແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ແລະວຽກງານຂອງຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນຈະບໍ່ຢຸດລົງຈົນກວ່າຈະຖືກການປົດສົນຂອງປະຫວັດສາດໂລກນີ້. ຂໍ້ຄວາມຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງຍັງເປັນຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້, ແລະຈະຕ້ອງດຳເນີນໄປຄຽງຄູ່ກັນກັບຂໍ້ຄວາມນີ້ຕາມມາ. ທູດສະຫວັນອົງທີສາມປະກາດຄຳເຕືອນຂອງຕົນດ້ວຍສຽງດັງ. 'ພາຍຫຼັງສົງເຫຼົ້ານີ້' ໃຢ່ຮັນກ່າວວ່າ, 'ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອົງອື່ນໆມາຈາກສະຫວັນ, ມີວິດອຳນາດຢ່າງໃຫຍ່, ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍໄດ້ສ້ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ.' ໃນຄວາມສ່ອງສະຫວ່າງນີ້, ແສງສະຫວ່າງຂອງຂໍ້ຄວາມທັງສາມຖືກຮ່ວມເຂົ້າໄວ້." The 1888 Materials, 803, 804.

ນາງສາວ White ລະບຸທູດອົງທີສາມວ່າເປັນທູດແຫ່ງພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດ, ແລະລະບຸວ່າທູດອົງທຳອິດແລະ ອົງທີສອງຈະຕ້ອງດຳເນີນໄປຄຽງຄູ່ກັບປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍທູດອົງທີສາມໃນ ພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດ. ດັ່ງນັ້ນ, ນາງຈຶ່ງກຳລັງຈັດໃຫ້ການລົງມາຂອງທູດອົງທຳອິດໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ສອດຄ່ອງກັບ 9/11, ແລະລະບຸວ່າທູດແຫ່ງພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດແມ່ນ "ທູດອົງທີສາມ." ທູດອົງທີສາມແມ່ນອົງສຸດທ້າຍໃນສາມອົງນັ້ນ, ແລະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໂດຍອົງທຳອິດ; ດ້ວຍເຫດນີ້ ນາງສາວ White ຈຶ່ງແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ ພັນທະກົດຂອງທູດອົງທຳອິດນັ້ນຄືກັນກັບພັນທະກົດຂອງທູດແຫ່ງພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດ, ເພາະວ່າພັນທະກົດຂອງທູດທັງສອງອົງຄືການ "ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງມັນ."

"ພ້ຳຮ້ອງເຈັດຄັ້ງ" ເປັນຕົວແທນຂອງການຈຳແນກເຫດການຕ່າງໆພາຍໃນປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ ຊຶ່ງຈະຖືກທຳອິດໃນປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ. ພຣະວິນຍານແຫ່ງການດົນໃຈໄດ້ນຳຊື່ວ່າ ເມື່ອພວກເຮົາຈັດວາງປະຫວັດເຫຼົ່ານີ້ "ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ", ການສະເດັດລົງມາຂອງທູດອົງທຳອິດໃນປີ 1840 ສອດຄ່ອງກັນກັບການສະເດັດລົງມາຂອງພຣະອົງໃນ 9/11. ນີ້ລະບຸເຖິງຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບທີ່ຕ້ອງຖືກກິນຮ່ວມກັບພະຍານສອງຄົນ, ແລະຈັດໃຫ້ຄວາມຜິດຫວັງສອດຄ່ອງກັບໝາຍເຫດທາງຫຼັກອັນທຳອິດ.

"ພ້ຳຮ້ອງເຈັດຄັ້ງ" ເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງກວ່າ.

ເມື່ອເສັ້ນທາງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງການລົງມາຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ຖືກຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ, ມັນກໍກ່ອນເກີດເປັນ "ໂຄງສ້າງແຫ່ງຄວາມຈິງ." ຄວາມຈິງຖືກນິຍາມເປັນສາມຂັ້ນຕອນ, ໂດຍທີ່ຂັ້ນຕອນທຳອິດແລະຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍເປັນສົ່ງດຽວກັນ ແລະຂັ້ນຕອນກາງເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດ. ການນຳທູດສະຫວັນສອງອົງທຳອິດມາຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແບບແຜນນີ້ ຈຶ່ງກ່ອນເປັນໂຄງສ້າງທີ່ປະກອບດ້ວຍທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ

ຊຶ່ງສະແດງເຖິງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໃນພຣະນິມົດບົດທຶສິບແປດ,
ແລະທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໃນພຣະນິມົດບົດທຶສິບແປດນັ້ນ
ເປັນການປະສົມຮ່ວມກັນຂອງທັງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທຶສອງ.

ທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໃນພຣະນິມົດບົດທຶສິບແປດ ປະກອບດ້ວຍສອງສຽງ.
ສຽງທຳອິດໄດ້ສຳເລັດຄວາມເປັນຈົງເມື່ອອາຄານຕ່າງໆໃນນະຄອນນິວຢອກພັງທະລາຍລົງໃນເຫດການ 9/11
ແລະສຽງທຶສອງຂອງຂໍ້ທຶສີແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ພາຍໃນຊ່ວງເວລາຈາກ 9/11
ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໃນພຣະນິມົດບົດທຶສິບແປດ
ເປັນຕົວແທນຂອງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທຶສອງ. ເມື່ອຂໍ້ເທັດຈິງເປັນດັ່ງນີ້,
ການນຳເອົາປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນສອງອົງນັ້ນ “line upon line,” ມາໃຊ້ເພື່ອເປັນຕົວແທນປະຫວັດຂອງທູດ
ສະຫວັນອົງທຶສາມໃນພຣະນິມົດບົດທຶສິບແປດ—ກໍຄືການຈັດໃຫ້ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທຶສອງ
ສອດຄ່ອງກັບທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທຶສອງ.

ທູດສະຫວັນສອງອົງມາຮອດທຶຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ,
ແລະທູດສະຫວັນທັງສອງອົງກໍມີຄວາມກ່ຽວພັນກັນໃນທາງຄຳພະຍາກອນ,
ແລະທັງສອງອົງກໍມີຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບທຶຢູ່ໃນມືຂອງທູດສະຫວັນ.
ໝູດໝາຍຕາໄປທຶຖືກນຳສະເໜີໃນເສັ້ນນັ້ນຄື ແຜນຈາລຶກຂອງຮາບາກກາ,
ຊຶ່ງມີຄວາມກ່ຽວໂດຍກົງກັບພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນເສັ້ນຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ແຜນພາບ 1843
ໄດ້ຖືກຈັດທຳຂຶ້ນໃນເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1842, ແລະໃນເສັ້ນຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສອງ ບໍ່ມີແຜນພາບ.
ແຜນພາບນັ້ນໄດ້ສືບສຸດລົງແລ້ວເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທຶສອງມາຮອດ.
ໝູດໝາຍຂອງແຜນຈາລຶກຂອງຮາບາກກາໃນເສັ້ນຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສອງ
ແມ່ນການຍົກພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າອອກຈາກຄວາມຜິດພາດໃນຕົວເລກຂອງແຜນພາບ 1843.

ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມຄວາມຜິດພາດໜຶ່ງໃນໝູດໝາຍແຫ່ງທາງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ,
ແລະພຣະຫັດຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ຖືກເອົາອອກໃນໝູດໝາຍແຫ່ງທາງອັນດຽວກັນນັ້ນ,
ໃນແນວຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສອງ. ດັ່ງນັ້ນ
ໝູດໝາຍແຫ່ງຕາຕະລາງຂອງຮາບາກກາໃນແນວທຶຂະໜານກັນຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທຶສອງ
ເປັນຕົວແທນຂອງສອງຂັ້ນຕອນ. ໃນຂັ້ນຕອນທຳອິດ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງປົກຄຸມຄວາມຜິດພາດໜຶ່ງ,
ແລະໃນຕອນທຳອິດຂອງໄລຍະແຫ່ງໝູດໝາຍທາງຂອງຕາຕະລາງຂອງຮາບາກກາ
ພຣະອົງຊົງເອົາພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກ.
ເວລາແຫ່ງການລໍຄອຍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນພ້ອມກັບການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສອງ
ແລະເວລາແຫ່ງການລໍຄອຍນັ້ນກໍສືບສຸດລົງຢ່າງເປັນຂັ້ນເປັນຕອນ
ໂດຍເລີ່ມຈາກການທຶພຣະອົງຊົງເອົາພຣະຫັດອອກ.
ໝູດໝາຍແຫ່ງຕາຕະລາງຂອງຮາບາກກາເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ
ຊຶ່ງຖືກກຳນົດໝາຍໄວ້ດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະຄຣິດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ
ແລະດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໃນຕອນສິ້ນສຸດ.

ມືສອງມືທຶຖືກກຳນົດໄວ້ໃນຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ,
ແລະທັງສອງມີຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບທຶຕ້ອງຮັບເອົາແລະກິນ. ຈາກນັ້ນ
ຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈົງພົ້ນຖານ
ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໂດຍມືຂອງພຣະເຈົ້າປົກຄຸມ ແລະສິ້ນສຸດລົງໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເປັດເຜີຍ.
ຫຼັກໝູດຖັດໄປແມ່ນການປະຊຸມຄຳພະຍາກອນ Exeter ບ່ອນທີ່ສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນໄດ້ແຍກແລະຊຳລະຜູ້ທຶຈະຕິດ
ຕາມພຣະຫັດຂອງພຣະຄຣິດເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທຶສຸດ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສະຖານບໍລິສຸດທິສຸດ ພຣະອົງຊົງຍົກພຣະຫັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ແລະຊົງປະຕິຍານວ່າ
ເວລາຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ. ໃນຂະນະນັ້ນ ພຣະອົງຫາກໄດ້ປະທັບຕາ “ຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ”
ເຊິ່ງເປັນຕົວແທນປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນສອງອົງທຳອິດ ໂດຍຖືກທວນຊ້ຳອີກໃນປະຫວັດຂອງອົງທີສາມ.
ພຣະອົງໄດ້ປະທັບຕາ “ຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ”
ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທັບຕາຄຳພະຍາກອນທັງຫຼາຍຂອງດານເຮອນໃນບົດທີ່ສິບສອງ.
ໃນບົດທີ່ສິບສອງຂອງດານເຮອນ ໃນຊ່ວງເວລາເຊິ່ງສັນຍາລັກຊ່ວງທຳອິດໃນສາມຊ່ວງ
ພຣະຄຣິດຊົງຍົກພຣະຫັດທັງສອງຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ແລະປະກາດວ່າ
ເມື່ອການກະຈັດກະຈາຍຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດລົງ ຜູ້ທີ່ກຳລັງເປັນ “ຄົນທີ່ໜ້າພິສະວົງ”
ຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນເຄື່ອງບູຊາ. ໂຄງສ້າງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ
ຊົງພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ໃນຂະນະນີ້ໄດ້ສະແດງພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນເຊິ່ງສັນຍາລັກໃນທຸກຂັ້ນຕອນ.

ເມື່ອພຣະອົງປົກຄຸມຄວາມຈິງ ມັນກໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດຫວັງ,
ແລະເມື່ອພຣະອົງຍົກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກ ຄວາມສະຫວ່າງກໍ່ເກີດຂຶ້ນ,
ແລະຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນຄືຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຂ່າວສານຂອງການຮ້ອງໃນຍາມທຸ່ງຄືນ.
ຄວາມຜິດຫວັງທຳອິດຈົນເຖິງຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ມີລາຍເຊັ່ນຂອງອາລະພາແລະໂອເມກາ
ແລະຖືກສະແດງໄວ້ພາຍໃນໂຄງສ້າງແຫ່ງຄວາມຈິງ. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດຈົບ,
ແລະໝາຍທາງລະຫວ່າງຄວາມຜິດຫວັງທັງສອງນັ້ນ
ສະແດງພາບຜົນຂອງການປະທັບຕາແລະການເປີດຜະນຶກຕາຕະລາງຂອງ Habakkuk,
ຊຶ່ງເປັນການເປີດຜະນຶກທາງເກົ່າຂອງ Jeremiah ດ້ວຍ,
ແລະເປັນຕົວແທນຂອງຮາກຖານທີ່ພຣະວິຫານຖືກສ້າງຂຶ້ນກ່ອນຫນ້າກົດໝາຍວັນອາທິດ
ເມື່ອພຣະວິຫານທີ່ສຳເລັດແລ້ວຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນອີເຟສທັງປວງ. ໝາຍທາງກາງໃນພຣະວາຈາແຫ່ງຄວາມຈິງ
ເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດ,
ແລະໃນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການແຍກຂາດຄັ້ງສຸດທ້າຍລະຫວ່າງເຂົ້າສາລີແລະຫຍ້າລ້າຍ
ມັນສຳແດງການກະບົດຂອງພວກພົມມະຈາຣີທີ່ໃຈຈຳ.

ການກະບົດທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍໝູ່ໝາຍຕາມທາງຂອງຕາຕະລາງຂອງຮາບາກຸກ
ຖືກນຳສະເໜີວ່າເປັນການກະບົດທີ່ອ່ອນໄຫວເປັນໄປ ເພາະວ່າມັນບໍ່ແມ່ນໝູ່ໝາຍຕາມທາງອັນດຽວ
ແຕ່ເປັນຊ່ວງເວລາໜຶ່ງທີ່ມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດທີ່ກຳນົດໄວ້ ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າບາກົດສອງເທື່ອໃນການຜິດຫວັງທຳອິດ ເພາະມີທູດສະຫວັນສອງອົງ
ຊົງທັງສອງຕ່າງມີຂ່າວສານຢູ່ໃນມືຂອງຕົນ.
ໝູ່ໝາຍຕາມທາງຕໍ່ໄປຂອງການກະບົດມີພຣະຫັດໃນຕອນເລີ່ມແລະຕອນສິ້ນສຸດ ດັ່ງນັ້ນ
ໃນລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງມັນ ມັນຈຶ່ງມີພຣະຫັດສອງຂ້າງເຊັ່ນກັນ. ໝູ່ໝາຍຕາມທາງອັນທີສາມ
ຄືການຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ ຊຶ່ງອອກເຖິງພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ ແລະສາບານຕຳຟ້າສະຫວັນ
ຢູ່ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນດຽວກັນນັ້ນເອງທີ່ສຽງຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດຖືກປະທັບຕາໄວ້
ດັ່ງທີ່ເປັນໃນພຣະທຳດານເຮອນບົດທີ່ສິບສອງ. ໃນຈຸດນັ້ນເອງທີ່ທູດສະຫວັນອົງນັ້ນໝາຍເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງໂຄງ
ສ້າງທາງຄຳພະຍາກອນຂອງທູດສະຫວັນສອງອົງທຳອິດທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນີ້
ພຣະອົງກໍ່ຊົງຍຸດການນຳໃຊ້ເວລາທາງຄຳພະຍາກອນ
ແລະຊົງຈັດວາງພຣະອົງໄວ້ໃນຂໍ້ຄວາມຄູ່ຂະໜານໃນພຣະທຳດານເຮອນ
ບ່ອນທີ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນພຽງຂ້າງດຽວ ແຕ່ຊົງຊື່ນທັງສອງພຣະຫັດ.

ໃນດານເຮອນ ບົດທີ 12 ມີສາມຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ເພາະນີ້ແມ່ນສົງຄາມທີ່ບັງເກີດແກ່ຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ສົງທຳອິດທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນນິມິດສຸດທ້າຍອັນເປັນຈຸດສູງສຸດຂອງດານເຮອນ ຄື ດານເຮອນ,

ຜູ້ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງຊົນຊາດທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທັງໃນເລື່ອງນັ້ນແລະໃນນິມິດ. ສິ່ງສຸດທ້າຍທີ່ດ້ານຕົວເປັນທຶກໄວ້ ຄື ວິທີທີ່ຄວາມຮູ້ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນນັ້ນຖືກນຳໃຊ້ໂດຍສົ່ງໂຕແຕ່ງເຜົາຢູ່ດາ ເພື່ອກໍ່ໃຫ້ເກີດການຟື້ນຟູແລະການປະຕິຮູບຂຶ້ນສຸດທ້າຍທຳມະກາງຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຖືກຈຳແນກວ່າເປັນຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈ. ພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ການປະທັບຕາຊົນຊາດຂອງພຣະອົງສຳເລັດ ໂດຍການເປີດຜະນຶກ “ຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ” ໃນພຣະນິມິດ ໃນຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບການເປີດຜະນຶກ “ສາມຊ່ວງເວລາ” ຂອງດານເອນ ບົດທີ 12.

ເມື່ອພຣະເຢຊູຊີ້ບອກວ່າ

ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງສາມມື້ເຄື່ອງແຕ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງການກະຈາຍອຳນາດຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ, “ສົງຄັດສະຈັນ” ທັງປວງຈະສຳເລັດລົງ—ພຣະອົງກຳລັງຊີ້ເຖິງເດືອນກໍລະກົດ 2023, ເມື່ອສາມມື້ເຄື່ອງແຕ່ງຄວາມຕາຍຢູ່ຕາມຖະໜົນໃນພຣະນິມິດບົດທີ 11 ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ. ບັດນີ້ ສົງຄັດສະຈັນທັງຫລາຍຈະສຳເລັດລົງກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ພຣະອົງໄດ້ໝາຍເດືອນກໍລະກົດ 2023 ໄວ້ ໂດຍການຍົກມືຂຶ້ນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຂ້າງດຽວ, ແຕ່ທັງສອງຂ້າງ. ໃນການກະທຳດັ່ງກ່າວນັ້ນ ພຣະອົງກຳລັງໝາຍເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ, ດັ່ງເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຖ່ອນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກຈາກຄວາມຜົດພາດໃນປະຫວັດສາດຂອງກຸ່ມມົນເລໂຣດ. ຄວາມຜົດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, ດັ່ງທີ່ຖືກແທນແບບໄວ້ໂດຍຄວາມຜົດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງກຸ່ມມົນເລໂຣດ, ແລະເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ ແລະດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນກວ່າພຣະອົງຈະຍົດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ ເພື່ອຮວບຮວມຊົນຊາດທີ່ເຫຼືອຂອງພຣະອົງໃນເດືອນກໍລະກົດ 2023.

ຄວາມຜົດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຖືກແທນຄຳໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ປົກຄຸມຄວາມຜົດພາດໜຶ່ງ ຊຶ່ງສຳລັບພວກມົນເລໂຣດແມ່ນການລະບຸປີ 1843 ແທນທີ່ຈະເປັນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ຄວາມຜົດຫວັງນັ້ນຖືກແທນຄຳໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ສືບສອງຂອງບົດທີ່ສືບສອງ. ຄວາມຜົດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຖືກແທນຄຳໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງທີ່ປົກຄຸມຄວາມຜົດພາດ ແລະໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໂດຍພວກມົນເລໂຣດຜູ້ທີ່ໄດ້ມາເຖິງຄວາມຜົດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ. ຄຳໃນຂໍ້ທີ່ສືບສອງແມ່ນ “ມາເຖິງ.” ສຸກແທ້ທີ່ຜູ້ທີ່ອອກຖ້າ ແລະຜູ້ທີ່ “ມາເຖິງ” 1335; ສຸກແທ້ທີ່ຜູ້ທີ່ “ມາເຖິງ” ຄວາມຜົດຫວັງຂອງວັນທີ 19 ເມສາ 1844. ຄຳທີ່ແປວ່າ “ມາເຖິງ” ມີຄວາມໝາຍວ່າ “ສຳຜັດ.” ພວກມົນເລໂຣດໃດບໍ່ສົບຄວາມຜົດຫວັງຄັ້ງທຳອິດເມື່ອປີ 1843 ໄດ້ສຳຜັດກັບປີ 1844. ຂໍ້ທີ່ສືບສອງຂອງດານເອນບົດທີ່ສືບສອງລະບຸຄວາມຜົດຫວັງຄັ້ງທຳອິດທັງຂອງວັນທີ 19 ເມສາ 1844 ແຕ່ໂດຍກົງຢັ້ງກວ່ານັ້ນ ແມ່ນຄວາມຜົດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020.

ໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທຳອິດ ແລະ ໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນສຸດທ້າຍ ໃນບັນດາສາມໄລຍະທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາສຸດທ້າຍ ເມື່ອຄວາມຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ກະທຳໃຫ້ການແຍກຂຶ້ນສຸດທ້າຍລະຫວ່າງເຂົ້າສາລີກັບຫຍ້າລ້າງນາສຳເລັດລົງ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊີ້ບອກວ່າການເປີດຜະນຶກແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງຜ່າຍຄຳພະຍາກອນ ທີ່ປະທັບຕາຄົນໜຶ່ງແສນສິໝົນສີພັນນັ້ນ ເປັນໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນດຽວກັນ.

ໄລຍະທຳອິດຂອງຂໍ້ທີ່ເຈັດ ແມ່ນຈຸດສິ້ນສຸດຂອງການກະຈັດກະຈາຍໃນສາມວັນເຄື່ອງຂອງ Revelation ບົດ 11 ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023, ແລະໄລຍະໃນຂໍ້ທີ່ສືບສອງ ແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການກະຈັດກະຈາຍດຽວກັນນັ້ນໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020. Alpha ແລະ Omega ໄດ້ກຳນົດເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ແກ່ປະຫວັດຂອງຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດໃນ Daniel ບົດ 12 ວ່າເປັນປະຫວັດທີ່ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຄວາມຜົດຫວັງໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ແລະສິ້ນສຸດລົງອີກສາມວັນເຄື່ອງໃນເຊິ່ງສັນຍາລັກຕ່ຳມາ ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023.

ສົງທິສຳຄັນບໍ່ຍິ່ງຫຍ່ອນໄປກວ່າກັນຄື ເມື່ອ Alpha ແລະ Omega
ໄດ້ກຳນົດເຄື່ອງໝາຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງເວລາຄອຍຖ້າສຸດທ້າຍ
ພຣະອົງໄດ້ຊົມຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນບໍ່ແມ່ນພຽງຂ້າງດຽວ ແຕ່ທັງສອງຂ້າງຂອງພຣະອົງ
ແລະໄດ້ປະຕິຍານໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ເປັນນິຕິໄນດອນ.

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນບຸດແຫ່ງມະນຸດ ກຳລັງຊົງກະທຳຄຳສາບານກັບພຣະບິດາ
ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ດຽວກັນນັ້ນ
ບ່ອນທີ່ຈຸດສູງສຸດຂອງເລື່ອງລາວແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ
ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເອົາອັບຮາມໃນຕອນຕົ້ນດ້ວຍພຣະສັນຍາ
ແລ້ວຕໍ່ມາກໍຊົງຢືນຢັນພຣະສັນຍານັ້ນດ້ວຍຄຳສາບານ. ຈົ່ງຖອດເກບຂອງທ່ານອອກ
ເພາະທ່ານກຳລັງຢືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນອັນບໍ່ລົ້ນລຸ້ນ!

ຕົວອັກສອນກາງຂອງສາມຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ບໍ່ແມ່ນສົງໃດອັນນອກຈາກການສຳເລັດສົມບູນຂຶ້ນ
omega ຂອງຄຳພະຍາກອນເວລາແຫ່ງພັນທະສັນຍາ 430 ປີຂອງ Abram ແລະ Paul ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໃນ
1290 ປີຂອງຂໍ້ທັບເອດັດ. ຂຶ້ນນັ້ນ ເມື່ອເຂົ້າໃກ້ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈແບບ Millerite ໄດ້ຊົບອກເຖິງຊ່ວງເວລາ 30
ປີແຫ່ງການຕຽມພ້ອມສຳລັບສັນຕະປາປາ, ແລ້ວຕາມມາດ້ວຍ 1260 ປີແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຂອງສັນຕະປາປາ.
430 ປີຂອງ Abram ເປັນຕົວແທນຂອງການເປັນທາດແລະການປົດປ່ອຍໃນປະຊາຊາດໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ,
ຄວບຄູ່ກັບ 30 ປີທຳອິດທີ່ເປັນຕົວແທນວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບ Abram.
ການຕຽມພ້ອມ 30 ປີສຳລັບພວກປະໂຮຫິດໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 1989 ໃນເວລາແຫ່ງຈຸດສິ້ນສຸດ, ແລະ 30
ປີນັ້ນສິ້ນສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ເມື່ອຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນລະບຸວ່າສົງຄາມຊັງຊົງນຳໄປສູ່ຄວາມຮ້າງເປົ່າຈະຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ,
ແລະຈາກນັ້ນຈະຂົ່ມເຫັງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນເວລາ 1260 ປີໃນເຊິ່ງສັນຍະລັກ ຊົງສອດຄ້ອງກັບ 42
ເດືອນໃນເຊິ່ງສັນຍະລັກຂອງ John ໃນ Revelation ບົດ 13.

ການເຄື່ອນໄຫວແຫ່ງການປະຕິຮູບຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສັກສິນສີພັນ ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 1989 ເມື່ອພຣະເຈົ້າເລີ່ມພຣະ
ລາຊກິດຂອງພຣະອົງໃນການຕຽມຖານະປະໂຫິດໜຶ່ງເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນຊ່ວງວິກິດເວລາທຸ່ງຄືນ
ຊົງເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ພຣະອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ ໄດ້ຊົງປະທັບຢູ່ເທິງນ້ຳແຫ່ງ Hiddekel
ແລະພຣະຫັດທັງສອງຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ຊົງສາບານວ່າ ເມື່ອການກະຈາຍກະຈັດຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020
ຈົນເຖິງ ກໍລະກົດ 2023 ໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນແລ້ວ ການອັດສະຈັນທັງຫຼາຍທີ່ເກືອບກັບພຣະລາຊກິດຂອງພຣະຄຣິດ
ໃນການປະສານພຣະທຳມະຊາດອັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງເຂົ້າກັບມະນຸດຊາດ ຈະສຳເລັດລົງ.

ນີ້ແມ່ນຄຳປະກາດອັນດຽວກັນກັບບົດທິສິບ ໃນແນວຂອງສຽງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ,
ເພາະວ່າພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຊົງສິ້ນສຸດການນຳໃຊ້ຊົງຄຳພະຍາກອນຂອງເວລາຢູ່ທີ່ນັ້ນເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ພຣະອົງຍັງໄດ້ຊົງຊົບອກອີກວ່າ ໃນວັນເວລາແຫ່ງການເປົ່າແກທິເຈັດ
ຄວາມລັກລັບຂອງພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດລົງ. ຂໍ້ຄວາມຄູ່ຂະໜານໃນດານເດືອນ 12 ຊົບອກວ່າ
ເມື່ອການກະຈັດກະຈາຍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023,
ການສຳເລັດແຫ່ງການປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະສຳເລັດລົງດ້ວຍ,
ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການເປົ່າແກທິເຈັດ ຊົງກົງກັນກັບທິພຣະຄຣິດຊົງຍົກພຣະຫັດຂຶ້ນ
ແລະຊົງປະຕິຍານໃນຂໍ້ຄວາມຄູ່ຂະໜານທັງສອງ.

ໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຊ່ວງທຳອິດ ແລະ ໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຊ່ວງສຸດທ້າຍ
ຂອງຂ່າວສານສາມປະການໃນ Daniel ບົດ 12 ມີລັກສະນະປະທັບຕາ alpha ແລະ omega.
ໄລຍະເວລາທຳອິດຂອງຂໍ້ 7 ຊຶ່ງປະກາດສິ້ນສຸດຂອງໄລຍະເວລາດຽວກັນນັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງ ຊົງຂໍ້ 12
ໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ. ຢູ່ໃນກາງຂອງຂໍ້ 7 ແລະ ຂໍ້ 12 ນັ້ນ ປະຫວັດສາດແຫ່ງເວລາສຸດທ້າຍ ນັບແຕ່ປີ

1989 ຈົນເຖິງການບົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້. ຢູ່ໃນກາງຂອງໄລຍະ alpha ຂອງຂໍ້ 7 ແລະ ປະຫວັດສາດ omega ຂອງຂໍ້ 12 ນັ້ນ ການກະບົດຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງມະນຸດຊາດ ນັບແຕ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ Michael ລຸກຂຶ້ນ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້, ແລະ ມັນຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນບົດດຽວກັນນັ້ນເອງທີ່ Michael ລຸກຂຶ້ນ.

ການກະບົດໃນຊ່ວງກາງ ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວແມ່ນປະຫວັດສາດພາຍນອກຂອງການກະບົດ, ແຕ່ສາມສິບປີທຳອິດແມ່ນປະຫວັດສາດພາຍໃນຂອງການຕຽມພວກປະໂລຫິດ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນການເຜີຍແຜ່ໜ້າໂດຍກົງກັບກຳລັງພາຍນອກ ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນຊ່ວງ 1260 ຕໍ່ໄປ.

ໄລຍະກາງເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດຂອງອັກສອນຕົວທຶນສາມໃນອັກຂະລະຮິບຣູ, ແລະມັນປະກອບເຂົ້າກັບພາຍໃນ ເມື່ອມັນພັນລະນາເຖິງສົງຄາມຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນຄວາມຂັດແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເທິງໂລກນີ້, ໃນຂະນະທີ່ເວລາແຫ່ງການພິສູດຍັງຄົງດຳເນີນຢູ່. ການປະສົມປະສານຂອງພາຍນອກແລະພາຍໃນຂອງມັນ ກໍເປັນຂ່າວສານຂອງນິມິດສຸດທ້າຍຂອງດານເອນເຊັນກັນ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແມ່ນ້ຳ Hiddekel ແລະດ້ວຍສາມບົດທີ່ມີລາຍເຊັນຂອງ Alpha ແລະ Omega ເຊັນກັນ, ແລະຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງໂຄງສ້າງແຫ່ງຄວາມຈິງ. ບົດທຳອິດແລະບົດສຸດທ້າຍກ່າວເຖິງການປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ້ງຖືກພັນລະນາວ່າເປັນດວງດາວທີ່ສ້ອງແສງຕະຫຼອດໄປ. ບົດກາງແຫ່ງການກະບົດລະບຸປະຫວັດສາດດຽວກັນທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນຂໍ້ທຶນເອັດ ດ້ວຍໄລຍະ 1290 ປີ, ຊຶ່ງເປັນຂໍ້ກາງໃນໂຄງສ້າງດຽວກັນນັ້ນ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງໃຊ້ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງພາຍໃນໂຄງສ້າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ສົງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງຫຼາຍປະການ ແຕ່ມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງເສັ້ນທາງທີ່ພຣະອົງກຳລັງຊົງນຳພາປະຊາກອນຂອງພຣະອົງດຳເນີນຢູ່, ການສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ເລີ່ມຖືກເປີດຜະນຶກໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023. ການເປີດຜະນຶກນັ້ນລວມເຖິງການເປີດຜະນຶກສຽງຜ້າຮ້ອງເຈັດປະການ ແລະຂ່າວສານໃນພຣະທຳດານເອນດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນບົດທຶນສອງ. ການເປີດຜະນຶກເກີດຂຶ້ນພາຍໃນປະຫວັດສາດອັນຊ່ອນເຮັດຂອງຂໍ້ທຶນສີບ ຊຶ່ງເລີ່ມໃນປີ 1989 ແລະສົ້ມສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກປະທັບຕາ ແລະພວກເຂົາຖືກປະທັບຕາໂດຍການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ການເທລົງມາຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຖືກລະບຸໄວ້ໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ເປີດ ບ່ອນທີ່ມັນຖືກເປັນຕົວແທນວ່າເປັນຕາປະທັບທີ່ເຈັດ ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕາປະທັບສຸດທ້າຍ. ສົ່ງໄຕແຫ່ງເຜົາຢູ່ດາໄດ້ຊົງມີໄຊໃນບົດທີ່ຫ້າ ເພື່ອເປີດໜັງສືທີ່ຖືກຜະນຶກໄວ້ດ້ວຍຕາປະທັບເຈັດດວງ.

ຕາປະທັບທີ່ຫົກໄດ້ຍົກຄຳຖາມຂຶ້ນໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດທີ່ຫົກ ໂດຍຖາມວ່າ ຜູ້ໃດຈະສາມາດຍືນຍົດຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີການເປັນຄົນກາງເພື່ອຄວາມບາບອີກຕໍ່ໄປ.

ເພາະວ່າວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງພຣະພິລດຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ; ແລະຜູ້ໃດຈະສາມາດຍືນຍົດ? ພຣະນິມົດ 6:17

ບົດຕໍ່ໄປ, ຫຼັກອາດກ່າວໄດ້ວ່າຂໍ້ຕໍ່ໄປ, ໄດ້ນຳສະເໜີການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ ແລະຝູງຊົນອັນໃຫຍ່ຫຼວງຜູ້ຖືກຮວບຮວມເຂົ້າສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນລະຫວ່າງວິກິດກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າແມ່ນຄຳຕອບຂອງຄຳຖາມໃນຕາປະທັບທີ່ຫົກ. ຫຼັງຈາກພວກເຂົາຖືກນຳສະເໜີໃນບົດທີ່ເຈັດແລ້ວ, ບົດທີ່ເປີດຈຶ່ງລະບຸເຖິງການເປີດອອກຂອງຕາປະທັບທີ່ເຈັດ ແລະເປັນຕາປະທັບສຸດທ້າຍ.

ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບທິຈັດແລ້ວ, ກໍເກີດມີຄວາມສະຫງົບໃນສະຫວັນປະມານເຄື່ອງຊົມໂມງ.
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນທູດສະຫວັນທັງເຈັດອົງທີ່ຢູ່ຕາມພຣະເຈົ້າ;
ແລະໄດ້ມີການປະທານແກ່ພວກເຂົາແຕ່ລະອົງແກ່ແຕ່ລະອັນເປັນຈຳນວນເຈັດອັນ.
ແລະມີທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງມາ ແລະຢືນຢູ່ທີ່ແທນບູຊາ ໂດຍຖືກະຖາງທອງຄຳສຳລັບຖວາຍເຄື່ອງຫອມ;
ແລະໄດ້ມີການປະທານເຄື່ອງຫອມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍແກ່ທ່ານ, ເພື່ອໃຫ້ທ່ານນຳມັນຖວາຍພ້ອມກັບຄຳອະທິຖານ
ຂອງວິສຸດຊົນທັງປວງເທິງແທນທອງຄຳຊົງຢູ່ຕາມພຣະບັນລັງ. ແລະຄວັນຂອງເຄື່ອງຫອມ
ຊົງມາພ້ອມກັບຄຳອະທິຖານຂອງວິສຸດຊົນນັ້ນ
ໄດ້ລ້ອມຂຶ້ນໄປຈຳເພາະພຣະພັກພຣະເຈົ້າຈາກມືຂອງທູດສະຫວັນອົງນັ້ນ.

ແລະທູດສະຫວັນອົງນັ້ນໄດ້ນຳກະຖາງກຳຍານມາ ແລະເຕີມໃຫ້ເຕັມດ້ວຍໄຟຈາກແທນບູຊາ
ແລ້ວໂຍນລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະເກີດມີສຽງຕ່າງໆ, ສຽງຟ້າຮ້ອງ, ຟ້າແລບ, ແລະແຜ່ນດິນໄຫວ.
ພຣະນິມົດ 8:1-5.

"ໄຟ" ທີ່ຖືກສະແດງໃນ ເອຊາຍາ ບົດທີ 6 ວ່າເປັນ "ຖ່ານໄຟ" ຊຶ່ງ ຊົດສະເຕີໄວທ໌
ລະບຸວ່າເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຖືກນຳມາຈາກແທນບູຊາ ແລະ ຖືກໂຍນລົງສູ່ໂລກ. "ໄຟ"
ຈາກສະຫວັນໃນວັນເພນເທຄອດ ຖືກສະແດງເປັນລື້ນແຫ່ງ "ໄຟ." "ໄຟ"
ແມ່ນສິ່ງທີ່ຜູ້ສັງຂາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃຊ້ເພື່ອຊຳລະບຸດທັງຫຼາຍຂອງເລວໃຫ້ບໍລິສຸດ.

"'ພັດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງຈະຊຳລະລາຍນວດຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະອາດໝົດຈົດ,
ແລະຈະຮອບຮວມເຂົ້າສາລີຂອງພຣະອົງເຂົ້າໄວ້ໃນຍັງ.' ມັດທາຍ 3:12.
ນີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນເວລາແຫ່ງການຊຳລະ. ໂດຍພຣະຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງ,
ແກບກຳລັງຖືກແຍກອອກຈາກເຂົ້າສາລີ. ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຂົາຖືຕົນເອງຫຼາຍເກີນໄປ
ແລະຄິດວ່າຕົນຊອບທຳ ຈົນບໍ່ຍອມຮັບຄຳຕັກເຕືອນ,
ຮັກໂລກຫຼາຍເກີນໄປຈົນບໍ່ຍອມຮັບຊີວິດແຫ່ງຄວາມຖອມຕົນ, ຫຼາຍຄົນຈຶ່ງຫັນໄປຈາກພຣະເຢຊູ
ບັດຈຸບັນຫຼາຍຄົນກໍຍັງກະທຳເຊັ່ນດຽວກັນ. ໃນທຸກວັນນີ້ ຈົດວັນຍານທັງຫຼາຍກຳລັງຖືກທົດສອບ
ເໝືອນດັ່ງພວກສາວົກເຫຼົ່ານັ້ນໃນທຳມະສາລາທີ່ກາເປີນາອຸມ. ເມື່ອຄວາມຈິງຖືກນຳມາສູ່ໃຈ,
ພວກເຂົາກໍເຫັນວ່າຊີວິດຂອງຕົນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພວກເຂົາເຫັນວ່າຈຳເປັນຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງຢ່າງສົນເຊີງໃນຕົນເອງ;
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຕັມໃຈຈະຮັບເອົາວຽກງານແຫ່ງການປະຕິເສດຕົນເອງນັ້ນ. ເຫດສະນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງໂກດເມື່ອບາບຂອງຕົນຖືກເຜີຍອອກ. ພວກເຂົາຈາກໄປດ້ວຍຄວາມຊຸ່ນເຄືອງໃຈ
ເໝືອນດັ່ງພວກສາວົກທີ່ພຣະເຢຊູໄປ ພ້ອມກັບຈົມວ່າ, 'ຄຳນີ້ບັນຄຳທີ່ຍາກ; ໃຜຈະຟັງໄດ້?' The
Desire of Ages, 392.

ໄຟແມ່ນສິ່ງທີ່ໄດ້ລົງມາເທິງເຄື່ອງຖວາຍບູຊາຂອງເອລີຢາ,
ດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ລົງມາເທິງເຄື່ອງຖວາຍບູຊາຂອງກິເດໂອນແກ່ທູດສະຫວັນດ້ວຍ. "ໄຟ"
ແຫ່ງການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດນັ້ນຄືພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າການຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ
ກໍຄືການຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ. "ໄຟ"
ທີ່ຖືກໂຍນລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກເມື່ອຕາປະທັບທິຈັດຖືກເປີດອອກນັ້ນ
ບັງຊີຖືກການປະທານຮິດອຳນາດແກ່ຂ່າວສານພະຍາກອນທີ່ຖືກເປີດເຜີຍໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ໃນລະຫວ່າງການເປົ້າແກ່ທິຈັດ, ໃນລະຫວ່າງການສຳເລັດຢ່າງສຸດທ້າຍແລະສົມບູນແບບຂອງເຫດການທັງຫຼາຍ
ທີ່ຖືກເປັນນິມົດໄວ້ໂດຍສຽງຟ້າຮ້ອງເຈັດປະການ
ແລະທີ່ຖືກຢືນຢັນໂດຍສາມຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນດານເືອນບົດ 12
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້ຈົນເຖິງວັນສຸດທ້າຍ.

ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກໃນບ່ອນກ່ອນການສົນສຸດແຫ່ງເວລາການທົດລອງຂອງມະນຸດ—ລວມເຖິງການເປີດຜະນຶກເຈັດຟ້າຮ້ອງ, ການຍົກອອກໄປແຫ່ງຕາປະທັບທິເຈັດ, ການເປີດຜະນຶກ Daniel ບົດ 12, ແລະການເປີດຜະນຶກປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ຂອງຂໍ້ 40 ໃນ Daniel ບົດ 11, ອັນເປັນປະຫວັດສາດນັ້ນແທ້ໆທີ່ທຸກສະຫວັນໄດ້ຖາມຊາຍຜູ້ນຸ່ງຜ້າບ່ານວ່າ ສົ່ງອັດສະຈັນເຫຼົ່ານີ້ຈະມີຈຸດຈົບຢ່າງໃດ.

ບຸລຸດຜູ້ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າລົງໄດ້ຕອບແລະກ່າວວ່າ—ເມື່ອທ່ານໄປເຖິງຈຸດສົນສຸດຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້ຳໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023 ທ່ານກໍໄດ້ມາເຖິງປະຫວັດຂອງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ.

ພຣະອົງຍັງໄດ້ກ່າວອີກວ່າ—ໃນຕອນທ້າຍຂອງສາມວັນເຄື່ອງແບບສັນຍາລັກໃນພຣະນິມົດບົດ 11, ຂໍ້ຄວາມແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຈາກພຣະທຳດານເືອນຈະຖືກເປີດຜະນຶກ, ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນແບບໄວ້ໂດຍເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ 1798. ຄວາມຈິງທີ່ຈະຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລານັ້ນ, ໃນຕອນທ້າຍຂອງສາມວັນເຄື່ອງແບບສັນຍາລັກ, ຈະຕັ້ງຢູ່ໃນເກົ້າຂັ້ນນີ້ເອງຈາກພຣະທຳດານເືອນ ຊຶ່ງລະບຸແລະນິຍາມການຜະນຶກແລະການເປີດຜະນຶກຂອງພຣະທຳດານເືອນ.

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຍັງແຜ່ນດິນໂລກນີ້, ຈາຣັດປະເພນີທີ່ໄດ້ຖືກຖ່າຍທອດສືບຕໍ່ກັນມາແຕ່ຊົ່ວຄົນຮຸ່ນໜຶ່ງໄປສູ່ຮີກຮຸ່ນໜຶ່ງ, ແລະການຕີຄວາມພຣະຄຳພີຕາມແນວຄຶດຂອງມະນຸດ, ໄດ້ບົດບັງຄວາມຈິງດັ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຈາກມະນຸດ. ຄວາມຈິງຖືກຝັງໄວ້ພາຍໃຕ້ກ້ອງມະຫາສານແຫ່ງຈາຣັດປະເພນີ. ຄວາມໝາຍຝ່າຍຈົດວິນຍານຂອງພຣະຄຳອັນສັກສິດໄດ້ສູນຫາຍໄປ; ເພາະໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ ມະນຸດໄດ້ລັອກປະຕູແຫ່ງຊັບສົມບັດຝ່າຍສະຫວັນ. ຄວາມມືດໄດ້ປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະຄວາມມືດທຶບໜາກປົກຄຸມບັນດາຊົນຊາດ. ຄວາມຈິງໄດ້ມີຢູ່ລົງມາຈາກສະຫວັນສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ; ແຕ່ບໍ່ມີບ່ອນໃດທີ່ປະກົດຮ່ອງຮອຍແຫ່ງພຣະລັກສະນະອັນສະຫງ່າງາມ. ຄວາມມືດມົນອັນໜັກອັດຕັ້ງຜ້າຄຸມສົບແຫ່ງຄວາມຕາຍໄດ້ແຜ່ປົກຄຸມໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.

“ແຕ່ສິ່ງໂຕແຫ່ງເຜີຍຂຽນໄດ້ມີໄຊຊະນະ. ພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບທິເປີດຜະນຶກພຣະທຳແຫ່ງຄຳຊົງສອນອັນສະຫວັນ. ໂລກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເພິ່ງເບິ່ງຄວາມຈິງອັນບໍລິສຸດ ບໍ່ຖືກເຈືອປົນ. ຄວາມຈິງເອງໄດ້ລົງມາເພື່ອກຳລັງຄວາມມືດ ແລະຕໍ່ຕ້ານຄວາມຜິດພາດ. ພຣະອາຈານຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ຖືກສົ່ງມາຈາກສະຫວັນ ພ້ອມດ້ວຍແສງສະຫວ່າງທີ່ຈະສ່ອງແຈ້ງແກ່ມະນຸດທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາໃນໂລກ. ມີທັງຊາຍແລະຍິງຜູ້ກະຫາຍຢາກສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ ຄືຖ້ອຍຄຳຄຳພະຍາກອນອັນແນ່ນອນ ແລະເມື່ອມັນມາເຖິງ ມັນກໍເປັນດັ່ງແສງສະຫວ່າງທີ່ສ່ອງຢູ່ໃນບ່ອນມືດ.” Spalding Magan, 58.

“ພວກທຳມະຈານ ແລະ ພວກຜາຣີຊາຍອ້າງວ່າຕົນອະທິບາຍພຣະຄຳພີ, ແຕ່ພວກເຂົາອະທິບາຍມັນຕາມແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຕາມຂໍ້ມູນປະເພນີຂອງຕົນເອງ. ຈາຣັດປະເພນີ ແລະ ຫຼັກຄຳສອນຂອງພວກເຂົາ ກາຍເປັນສິ່ງທີ່ເຂັ້ມງວດ ແລະ ບົບຄົນຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ໃນຄວາມໝາຍຝ່າຍຈົດວິນຍານຂອງມັນ, ພຣະວັດຈະນະອັນສັກສິດໄດ້ກາຍເປັນສຳລັບປະຊາຊົນເໝືອນດັ່ງໜັງສືທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້, ບົດບັງຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ.” Signs of the Times, May 17, 1905.